

Vicenç Viaplana, a l'esquerra, i el galerista Marc Domènech, a la dreta, aquest dimecres a la tarda a la galeria barcelonina davant algunes obres de la mostra

“No m'imagino la pràctica artística deslligada del context polític”

Vicenç Viaplana inaugura una exposició individual a la galeria Marc Domènech a Barcelona

Granollers

Teresa Terradas

Defensor acèrrim de l'artista com a agent actiu de la societat, Vicenç Viaplana ha procurat sempre anar més enllà de la pròpia estètica de l'obra d'art. Així ho reconeix l'artista de Granollers i així ho expressa el prestigiós crític Octavio Zaya en el catàleg editat amb motiu de l'exposició “The Solo Recording Sessions”, que dimecres vinent inaugurarà a la galeria March Domènech, dins la Barcelona Gallery Weekend. “Viaplana ha experimentat una transformació que respon més a situacions morals i polítiques que no pas al corrent estètic que es continua desenvolupant en un territori cada vegada més precís i potser més delimitat”, apunta Zaya.

Viaplana parla del paper de l'artista que reconverteix el context polític i social que l'envolta en una altra cosa. “Fem una alteració de la realitat, de la qual en surt un producte artístic. No em puc imaginar la pràctica artística deslligada del context polític”, afirma. El pintor no creu en “el romanticisme de l'artista que s'aïlla per crear”. Segons ell, això no s'escau. “Passa quan passen coses i tu ho transformes, com si fossis una màquina de reciclatge

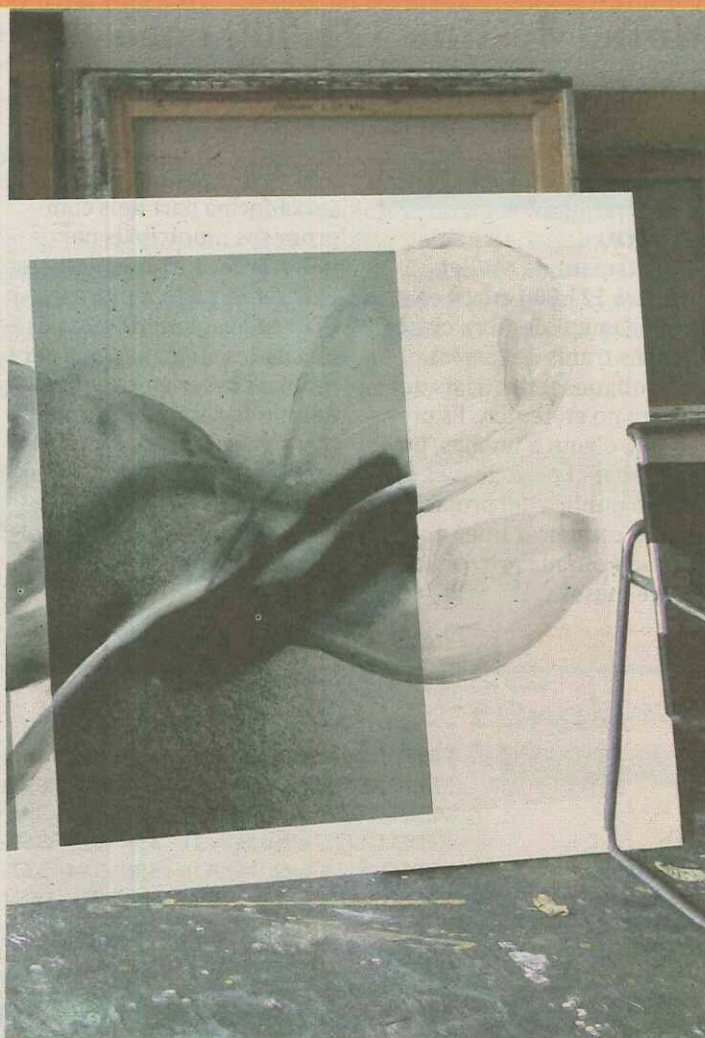
visual, perquè, sens dubte, tot ens afecta, i molt, d'una manera especial.” Aquest és la funció de l'artista, pensa Viaplana. Una funció que, d'altra banda, no sempre és escoltada: “És un camp on hi ha molta contaminació, molt soroll i poca crítica rigorosa que serveixi per explicar a la gent el que fem exactament i quina és la nostra funció.”

Viaplana explica que s'ha arribat a silenciar l'artista. “Hi ha hagut un desplaçament molt bèstia, i ara sembla que els protagonistes de l'escena artística ja no siguin els propis artistes, sinó els comissaris, els gestors de museus...” Això porta molts creadors a tornar-se sucursalistes, a acabar dins el “moviment escolàstic contemporani”.

PARLAR AMB L'ART

Però Viaplana no calla, i torna a parlar a través del seu art. L'exposició que inaugurarà dimecres que ve serà la primera individual que farà de la mà del galerista barceloní Marc Domènech, amb el qual va començar a treballar fa un temps. Fins ara, ja ha participat en una de col·lectiva i en algunes fires d'art, entre les quals, Arco a Madrid.

La mostra, amb una dotzena de peces d'una primera

Les obres que presenta Viaplana són sobre paper de grans dimensions

sèrie, té el seu origen en unes serigrafies de grans dimensions que Viaplana havia fet feia anys per un encàrrec que, finalment, no va tirar endavant. “Un dia,

mirant una d'aquestes peces, vaig pensar que el treball no estava acabat i que hi podia continuar intervenint, donar-hi una volta i anar més enllà.” L'artista hi va comen-

çar a treballar al damunt, tot i que cada serigrafia en si estava molt elaborada, amb imatges fotogràfiques manipulades, i amb la barreja de fotos, pintura i dibuix. “Era un transitar per aquest món de tècniques variades.”

La mostra s'inaugura dins el Barcelona Gallery Weekend

Aquestes peces, que tenen una imatge de fons que es repeteix i un marge igual, Viaplana creu que es poden interpretar com a *frames* d'una pel·lícula o un vídeo. “És aquí quan comença a gestar-se un projecte més general, que dona sentit al títol de l'exposició, en què probablement el resultat final sigui un vídeo o una pel·lícula que resumiria tot el procés de treball”, explica.

Ara, tot just ha tancat el primer capítol d'una sèrie de quatre, tots amb la mateixa base de grans papers d'1,30x1.15, “unes mides fora del normal i amb un gramatge molt gruixut”, i que culminaran amb 200 obres. “La idea és treballar a llarg termini”, explica. Al final del procés és possible que coexisteixin els dos formats: l'expositiu amb tots els papers, i el videogràfic, on quedaria recollida tota la seqüència. A la mostra de la galeria Marc Domènech s'hi penguen una dotzena de peces seleccionades de la cinquantena que formen el primer capítol, a més de dues teles de 2m x 1,80m, que “hi posen el contrapunt”.

Viaplana està il·lusionat amb la nova aliança amb un galerista com Domènech. “Fa un treball molt rigorós i ha obert noves possibilitats a escala internacional.” L'artista granollerí creu que hi ha pocs galeristes que facin el que fa ell: donar suport a l'art català en fires internacionals. “Veurem el que passa, però les expectatives són il·lusionants.”

Igual d'il·lusionat està amb el catàleg de la mostra, en el qual ha tingut la col·laboració d'Octavio Zaya, que va conèixer a Nova York fa anys durant la temporada que hi va passar. “És una referència arreu, especialitzat en temes d'art i amb una perspectiva a escala internacional”. Per això, considera doblement gratificant una nova col·laboració amb ell. El catàleg es completa amb un text de Carles Hac Mor, que havia escrit anys enrere sobre una peça que ara no s'exposarà però que “és el precedent de tota la sèrie presentada en aquesta ocasió”.